

Benův příběh

Daniel Landa

1. Po pěkný oslavě
parkem se v noci
domů vracím.
Ležel nůž ve trávě,
a zvedat nože
se nevyplácí.
 2. Strčím ho do kapsy,
motám se tiše vlahým šerem.
V tom slyším štěkat psy!
A chlápek na mě míří kvérem.
 3. Lížu asfalt a rozjímám,
proč mám pouta na zápěstích?
Chápat zvolna začínám,
že jsem padnul do neštěstí.
 4. Vedou mě ke křoví,
na zemi leží tichý stíny.
Temná krev napoví,
jakej nůž skrývají moje dříny.
 5. Našli ho za chvíli
chladnou zbraň, která zabíjela.
Hnedka mi přišli
obě ta zavražděná těla.
- R: Někdy je zkrátka blbej den.
Někdy máte prostě smůlu.
Zadržen a předveden,
v hlavě hučí jako v úlu.
- *: Z dnů se stal šedivej prach,
mám stejnej cejch jako vrah.
6. Když osud udeří,
bývá to velmi neveselé.
Než rozum uvěří,
dva roky bydlíš v malé cele.
 7. A když ti docvakne
že celý mládí strávíš v chládku,
zdrhneš a pročpak ne?
Prostě zkusíš to znova od začátku.
- R: Někdy je zkrátka blbej den.
Někdy prostě máte pech.
Předveden a obviněn!
K soudu jezdíš v řetězech.